

[Ludvig Christensen.]

7 Mill. Kr. til Raadighed som Startkapital, men det er ikke som Starttilskud, Pengene stilles til Raadighed, idet en Trediedel af Beløbet er Laan. Det er altsaa kun i uegentlig Forstand rigtigt, at der tilbydes Kasserne 7 Mill. Kr. til Oprettelse af Krisekasser. Det kan kun være de to Trediedele, som ikke skal tilbagebetales, der er tilbudt til Oprettelsen.

Der er ogsaa andre Ting i Forslaget, som efter min Opfattelse ikke er særlig gode. Jeg synes ikke, det vil være rigtigt, navnlig ikke i denne Forbindelse, at begynde at lovgive om indskrænkende Bestemmelser i den gældende Hjælpekasseordning, ikke mindst af den Grund, at Hjælpekasseloven er Genstand for Forhandling i det andet høje Ting som et Led i den store Socialreform. Derfor synes jeg, man kunde se bort fra det.

Saaledes som Forhandlingerne er ført, hvorved vi har opdaget, at der ikke var nogen Mulighed for at gennemføre det af Regeringen fremsatte Lovforslag, maa jeg anbefale det høje Tings Medlemmer ved anden Behandling at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Formanden: Foranlediget ved det ærede Medlems Brug overfor en bestemt Samfundsklasse af Ordet *halse*, hvorved Tanken kan ledes hen paa et bestemt Husdyr, advarer jeg mod at hente Billeder fra Dyreverdenen.

Laurson: Den ærede Ordfører takkede mit Parti, fordi vi saa hurtigt havde forladt vort oprindelige Standpunkt om fælles Krisekasser. Maa jeg sige, at det var ikke med nogen synderlig Glæde, vi forlod dette Standpunkt. Jeg er fremdeles af den Mening, at det egentlig var det bedste, men vi gik til denne Forhandling med en ærlig og redbon Villie til at faa noget ud af Forslaget, der kunde bære igennem i Fremtiden. Derfor indsaa vi Nødvendigheden af at forlade vort principale Standpunkt for overhovedet at komme i Forhandling med de andre Partier. At det ikke lykkedes at faa Regeringspartierne til at gaa med til det Forslag, som Venstre og Konservative blev enige om, er kun at beklage. Den ærede Ordfører beklagede sig ydermere over, at der var tilgaaet Pressen Meddelelser fra Underudvalget. Jeg kan slutte mig til denne Beklagelse. Som Ordføreren sagde, var vi blevet enige om, at der ikke skulde siges noget, og det er derfor beklageligt, at der under Underudvalgets Arbejde fremkom en enkelt Meddelelse i et bestemt Blad, og det

er saa meget mere beklageligt, som den ikke var rigtig. Jeg behøver sikkert ikke at tilføje, at selvfølgelig har jeg ikke være ude efter det.

Jeg maa maaske sige, at den ærede Ordfører saa vel som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) har været meget videbegærlige, og de er ikke blevet det for nylig, de har ogsaa været det i Udvalget og Underudvalget med Hensyn til, hvad der var i den hemmelige Pose, som de har udtrykt sig. Jeg maa beklage, at jeg ikke kan give de ærede Medlemmer eller det høje Ting nogen anden Forklaring end den, der staaar i vor Særbetænkning. Men jeg synes i og for sig ogsaa, den er udtømmende. Der staaar nemlig, at vi vil være villige til

„alvorligt at drøfte de midlertidige Foranstaltninger, som der, inden Krisekasserne kunde træde i Virksomhed, maatte være Grund til at træffe.“

Det forekommer mig, at denne Udtalelse er udtømmende, i alt Fald i dette Øjeblik. Og denne Udtalelse blev fremsat af mig, om ikke med de Ord, saa dog med samme Mening, allerede i det første Møde, vi havde. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds sagde for et Øjeblik siden, at den var Aarsagen til, at vi overhovedet kom i Forhandling. Det var den maaske nok, men Forudsætningen for, at vi overhovedet afgav en Udtalelse i den Retning, var rigtig nok, at Regeringspartierne og Regeringen skulde gaa med til en Forhandling om en Krisekasseordning, der kunde bære i Fremtiden. Saa længe Regeringen og Regeringspartierne ikke har erklæret sig villige dertil, forekommer det mig, at det i og for sig er ligegyldigt, hvad der er i Posen. Jeg vil dog haabe, ligesom det er udtalt af den ærede foregaaende Taler, at dette ikke er sidste Akt af Forestillingen om en Krisekasseordning, og at der er en Mulighed for, at vi senere kan forhandle derom enten her eller i et Fællesudvalg, eller hvor det nu kan blive. Saa bliver der nok Lejlighed til at løse op for Posen.

I det hele og store kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser med Hensyn til vor fælles Stilling til det stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af vor Særbetænkning. Naar min ærede Meningsfælle, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede) og jeg deri har udtalt, at det er vor Opfattelse, at Arbejderne i forøget Grad burde opretholde den ordinære Understøttelse, og naar vi dertil føjede, at vi